

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRÁDMEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 304. SZÁM

PÉNTEK, 1954 DECEMBER 24.

ÁRA: 50 FILLÉR

MAI SZÁMUNKBÓL:

A SZEGEDI VÁROSI PÁRTBIZOTTSÁG
MESTÁRGYALTA A VÁLASZTÁSI MUNKA
TAPASZTALATAIT

(2. oldal)

KARÁCSONYI ÜNNEPEK

(2. oldal)

TANÁCSKOZNI KELL,
NEM PEDIG RATIFIKÁLNI

(3. oldal)

FUTÓSZALAGON KÉSZÜLT HÁZ

(3. oldal)

A szegedi üzemek patronázs-mozgalmáról

(Cs. J.) A gazdasági év véget ért, a szegedi termelőszövetkezetek is csaknem kivétel nélkül szép eredményekről, munkájuk újabb győzelméről adtak számot. Általában mindenütt alaposan megnövekedett az egy munkaegységre járó osztalék, s az elkövetett hibák ellenére is sokat gyarapodott a közös vagyon. Újabb, szebb, kövőbb jóságok, értékes gépek, felszerelések, új gazdasági épületek és hasznos termelési tapasztalatok mutatják a júniusi útnak, ennek a nagy népszerűségnek örvendő politikának szegedi győzelmét.

Pár évvel ezelőtt még egyes rosszindulatú emberek gúnyolódva, kihívóan mondták, némely szövetkezet tagságára: »rongyos gárda«. Erre talán a Dózsa tsz tagjai emlékeznek legjobban. Valóban akkor a ruházatkodásnál előbbvaló volt a mindennapi kenyér. Ma már még a legelvetemültebb ellenség sem mondhatja ezt a megalázó, gúnyos elnevezést a szegedi tsz-tagokra. A legtöbb termelőszövetkezetben dolgozó családnak szép háztartása, tehene, kocsija, gazdag baromfiállománya, takaros kis háztáji gazdasága van. A végzett munkaegységek arányában bőven jutott már pénz jó meleg téli ruhákra, csizmákra és ünnepi öltözékre is. Van hús, szalonna, téli és nyári való elegendő. Sok családnál már megtörtént a disznóölés.

Hogy most, az új év küszöbén, ilyen szép eredményekről adhatnak számot a termelőszövetkezetek, ez nem kis mértékben köszönhető a szegedi üzemek munkásainak is. A Víz- és Csatornamű, a Fémipari Vállalat, a Köztisztasági Vállalat, a Kovács-Bognár KSZ és a többi üzemek öntudatos dolgozóinak, és a többieknek.

Valamennyien emlékszünk még: ezek az öntudatos, bátor szívű emberek voltak azok, akik 1945 után, amikor a föld megvédéséről volt szó, idővel, fáradtsággal nem törődve, munka után mentek a környező falvakba, hogy érvényt szerezzenek a földhöz jutott paraszt igazának, hogy többé ki ne húzassák lába alól az életet adó földet.

Most ismét a munkásbecsület, a hazaszeretet nagyszerű erényeiről tettek ezek az emberek tanúbizonyságot. Lelkesülve pártunk júniusi politikáján, a patronázs-mozgalmak formájában harcot indítottak a szövetkezeti vagyon megvédéséért, a nagyzárni mezőgazdaság fölényének bebizonyításáért. Áldozatkész munkájuk nem is lett eredménytelen.

Az újszegedi Haladás tsz-t ez évben az EM. 65/6. Szakipari Építő Vállalat patronálta. Az üzem munkásai különösen gazdasági téren felbecsülhetetlen segítséget adtak a tsz tagjainak. Csak egyet említsünk meg, az üvegházak felépítését. Nemcsak tanácsokkal, ötletekkel szolgált a szövetkezetieknek, hanem anyagok, szakmunkával is hozzájárult ahhoz, hogy a szükségessé vált üvegházak olcsón, szinte poton áron felépüljenek.

A Víz- és Csatornamű kutatói között a mihályteleki Új Élet tsz-ek. A gazdasági épületekbe is bevezették a nélkülözhetetlen vizet. Öntözéses kertészetek csöveket fektettek le. A szövetkezetek éppen csak az elhasznált anyag árát kellett megtéríteni. Ugyancsak itt történt, hogy a szövetkezet daráló-malma nem működött rosták hiányában. A Víz- és Csatornamű dolgozói teljesen ingyen, napi munkájuk után elkészítették a szükséges rostákat, hogy a szövetkezetek végre egy üzemképes darálója is legyen.

A Köztisztasági Vállalat dolgozói a Dózsa termelőszövetkezet tagjaival kötötték szociális szerződést, melyben vállalták, hogy — mivel a gazdaságnak nincsen kovácsa — rendszeresen, díjtalanul elvégzik a tsz lovainak vasalását, s ugyancsak fizetés nélkül javítják a munka közben megromlott gépeket is. Vállalásait, mint a többi üzemek, becsülettel teljesítették.

Hála és köszönet ezért az értékes segítségért a szegedi üzemek derek dolgozóinak. Az ő áldozatos munkájuk nyomán, nemcsak a szövetkezetek erősödtek sokat, hanem ezekkel együtt szilárdult a munkásosztály és a parasztság baráti szövetsége is. Még jobban összefűződtek, elmélyültek a testvéri kapcsolatok. És ha e két baráti osztály számíthatott eddig egymásra, ezután még jobban elmondhatjuk ezt.

Az új év új feladatok elé állítja a tsz-eket és az őket segítő üzemi munkásokat. A tapasztalatok azt mutatják, hogy a nagyszerű eredmények mellett, gyakran csúsztak hibák is a munkába. A felbecsülhetetlen értékű anyagi támogatás mellett elmaradt a tsz-ek politikai és szervezeti megerősítése.

Az üzemi munkásoknak, különösen a kommunistáknak, sokéves gyakorlati tapasztalatuk van a szociális munkafegyver kialakításában, a termelő munka észszerű megszervezésében. Az idén ezeket a módszereket még nagyon kis mértékben, vagy egyáltalán nem adták át az általuk patronált termelőszövetkezeteknek. Az üzemek jól emlékeznek még: milyen kemény harcot vívtak annak idején a bércsalókkal, a normalizátorokkal szemben. Ezt a jó fegyvert kellett volna alkalmazni a nyáron a tudatos munkaegység-hígtókkal szemben is. Különösen nagy szükség lett volna erre az újszegedi Haladásnál, vagy a Tánács tsz-ben, de más helyeken is.

A tsz-ek pártszervezeteinek még nincs kellő gyakorlatuk a magas színvonalú pártmunkában, a folyamatos oktatásban és a céltudatos népművelésben sem. Az üzemi pártszervezetek viszont már bővelkednek ezekben a tapasztalatokban. A fiatalság szervezésének kérdése szintén olyan terület, ahol a problémák megoldását a patronáló üzem munkásaitól is várják.

A tsz-eknél még sok kívánnivaló van a vezetéssel kapcsolatban. A legtöbb helyen többszáz ezer forinttal lehetett volna még nagyobb a jövedelem, ha az igazgatósági tagok, elnökök, jobban kezükben tartják a vezetés sokrétű, szerteágazó fonalát.

Fodor István elvtárs, a Haladás tsz elnöke mondotta: »Az ügyes, tapasztalt elnök ott is százezreket jövedelmezhet a közönségnek, ahol a képzetlenebb vezetők nem is gondolják«. Ehhez természetesen az üzleti, gazdasági és értékesítési ügyekben való nagy jártasságra van szükség. Munkásigazgatóinknak, a műszaki vezetőknek, beszerzőknek ezekben a dolgokban is régi gyakorlatauk van, át kell, hogy adják azokat.

Az új év a tsz-ekkel szemben új igényeket, nagyobb követelményeket támaszt. Több élelmiszert, nyersanyagot, mezőgazdasági terméket kell adniok. Erre az új feladatra a patronáló üzemeknek is fel kell készülniök. A fokozott gazdasági segítség mellett, jóval nagyobb erkölcsi-politikai támogatásra van szükség.

A Textilművekben készülnek az új tervév megkezdésére

Az idén terven felül több mint 300 ezer női ruhának való anyagot gyártanak

Ahogy az ember belép a Szegedi Textilművek szép előcsarnokába, mindjárt szemébe tűnik egy díszes és kedves felirat. »Kellemes karácsonyi ünnepeket!«. Készülődni is a fonónok és a többiek a karácsonyra. S valljuk be, hogy a Textilművek szinte minden dolgozója a maga posztján jól tett azért, hogy az idei karácsony gazdagabb legyen a tavalyinál. Mert az ember munkájával teremtdíki a jobb sor.

Napokkal előbb jelentették már a Textilművekben, hogy éves tervüket befejezték. Megbecsülés és dícséret illeti ezért a vezetőket és munkásokat: fonónokot, kártyolókát és a többieket. Most már a parkettás, neonfény világítású üzemrészekben a gépek mellett álló emberek terven felül dolgoznak. Derékasan végzi munkáját — hogy csak néhány példát említsünk — Berta Mária gyűrűsfonó, Simon Jolán, Varga Vera, Rutai Jánosné láncsévélők, az úgynevezett nyújtóban pedig Tóth Imréné, Radics Sándorné. Ez év hátralévő napjaiban a gyár dolgozói több mint 300 ezer női ruhához elegendő anyagot gyártanak terven felül.

Ezekben a napokban készülődnek az 1955-ös esztendő — az új év — megkezdésére. A jövő év is szép, de nehéz feladatokat ró a Textilművek dolgozóira. Milyen a készülődés? Erről beszélgetünk Nagy Sándorral, a gyár kitüntetett főmérnökével, aki immár majd egy negyed százada munkálkodik a textilművekben, s mestere annak.

Összeállították az intézkedési tervet. Ez magában foglalja a legfontosabb kérdéseket. A közeledő új év új megkezdésének egyik fontos feltétele, hogy az üzemrészeken minden gépe kifogástalanul működjék. El kell tehát végezni karbantartásokat, javításokat. A karbantartó, javító-brigád Tombácz Ferenc vezetésével jó munkát végez. A fonódásban minden gép ki-javítva, s tökéletesen működik. A csévélő üzemrészben most végzik a javításokat.

Igaz, hiába vannak tökéletesen kijavítva a gépek, a zavartalan munkához nyersanyag is kell. Gondoskodás történt azért, hogy legyen elegendő nyersanyag, a folyamatos munkáért.

Különböző okok miatt rövidebb-hosszabb darabon nem egyenletes, nem egyforma a fonál. Ez hiba és a fonál egyenetlensége a szövésnél is mutatkozik. Bizony egy női szövött mellénynél is, »szemet szúr« a fonál egyenetlensége, — a szövés azt nem tudja eltüntetni. A következő esztendőre úgy is készülnek, hogy a fonál vastagságát egyenletesebbé, jobba kívánják tenni. Ezirányban folynak a kísérletek, új technika, gyártási eljárás alkalmazásával. A tehetséges műszaki gárda jól tevékenykedik ilyen vonatkozásban is.

Nagy figyelmet fordítanak a hulladék csökkentésére, főképp a gyűrűsfonódásban. Az a célkitűzés, hogy a hulladékot 3,5 százalékra csökkentsék le, a mostani 4 százalékról. Nem kicsiség ez. De szavak helyett bizonyítsák a számok jelentőségét. A hulladék fél százalékkal való csökkentése, — amint ezt a főmérnök pontosan kiszámolta — egy nap alatt 150 női ruhához való anyagot jelent. A kevesebb hulladék aztán csökkenti az önköltséget, növeli a termelékenységet.

A Burevesztinyik-mozgalom a termelékenység növelésénél és a nyersanyag kihasználásánál már eddig is igen szép eredményeket hozott. A mozgalom nyomán a fonónok közül például Berta Mária, aztán Se-regi Mária és Papp Viktória is jól hozzájárult az önköltség csökkentéséhez. Berta Mária havonként több mint 400 forinttal csökkenti az önköltséget. A gépeknél — a Burevesztinyik-mozgalom keretében — ott a felírás arról, ki hogyan termel, miképp használja ki a nyersanyagot. Ezek után tudják a munkások, hol kell jobban munkálkodniok.

A segédanyaggal való takarékos-ság sem keveset jelent. Ebben az évben segédanyagokból — amelyek a gyártási eljárásnál szükségesek — 196.290 forintot takarítottak meg. Itt kell megmondani, hogy Jónás Antal, a tervosztály dolgozója is gondosan foglalkozik a segédanyagok és a Burevesztinyik-mozgalom számontartásával. A közelgő új évben a Burevesztinyik-mozgalom eredményeit tovább kívánják szélesíteni. Ehhez is kell — és bizonyára meg is lesz — a népművelők felvilágosító szava. De kell a szép, okos szó azért is, hogy az anyag minőségének javításához meg legyen a jó társadalmi ellenőrzés. Ez az, hogy az egyes munkafolyamatokban a dolgozó figyelmezteti társát a hibákra.

A műszakiak sztahanov komplex-mozgalma az idén is gyümölcsöző volt. A műszakiak minden hónapban az egyes hibák kijavítására vállaltak tettek, hogy a termelés jobb legyen. A legjobban tevékenykedett a sztahanov komplex-mozgalomban Turi Sándor, a rezsiműhely vezetője, Erdész Antal, az előfónó művezetője és Medgyesi László, a gyűrűsfonó művezetője. A helyes és meglévő kezdeményezésre a jövőben is nagy gondot fordítanak. Teendő, hogy a műszakiak méginkább segítsék egyes gépeknél is a minőség javítását.

A gyárnak még nincs saját üzemi könyvháza. Ez sok bosszúságot okozott már. Igaz, lehet ebédelni az üzemben, — az ebédet azonban úgy viszik ki. Gondoltak arra, — és igen jól tették —, hogy a következő év első felében saját üzemi könyvház legyen. De a női öltözőt is bővíteni kívánják.

... Pörögnek az orsók, halkan duruzsolnak a gépek. Készül a fonál, hogy az ember javát szolgálja. S most érlelődik az üzem vállalása hazánk felszabadulásának 10. évfordulójára.

(morvay)

A téli munka szervezése a szegedi bérház építkezéseinél

A hőmérő higanyszála a 0 alá szállt a múlt héten. Beköszönött a tél. A múlt évi téli építkezések tapasztalatait felhasználva jó előre tervszerűen elkezdték a bérház építésénél a folyamatos téli munka feltételeinek biztosítását. Az építkezés központi vezetői, a helyi építésvezetőségek már előre elkészítette, megbeszélte a »téli« ütemtervét, melyet a határidők szigorú megtartásával november 30-ra végre is hajtottunk. A »téli« esítési munkák mellett megindítottuk a téli anyagtárolást. Ezt a munkát is befejeztük november 30-ra.

Nálunk a Marx-téri bérház építkezésénél a múlt télen az önköltség alakulását nem figyeltük eléggé következetesen. A helytelen és erőltetett szervezés következtében az önköltség összege magas volt, ezért a megengedettnél drágábban építettünk az elmúlt télen. Előfordult, hogy 10 fokos hidegben égő kokszosarak mellett külső felmelegítő falat láttunk. Ez felesleges pazarlás volt.

Okulva a múlt hibáin, úgy kívánjuk megszervezni a munkát, hogy a drága fűtőanyagokat gazdaságosan hasznosítsuk.

Ennek érdekében három részre osztottuk az épülettömböt. Először: a bontott rész építésére, melyet csak akkor végzünk, ha a hőmérőskálán 2 fok felett van. Másodszor: a már tető alatt lévő épületrészek válaszfalai felépítésére és vakolási munkáinak végzésére; ezeket a munkákat egészen 8 fokos lehűlésig tudjuk végezni, mert a külső ablak- és ajtónyílásokat nádpallóval, üveggel elzárjuk és belülről kályhával + 2 fokra felfűtjük a helyiségeket. Harmadszor: a pinceépí-

tésénél szerveztük meg a munkát úgy, hogy — 8° fokos hidegben is tudjunk dolgozni. Így télen is jelentős számú munkaerőt foglalkoztatunk.

A bontott épületrész építésénél a födémlemez, boltozatok, erkélykonzolk és lemezek, lépcsőpanel-ek és áthidalók mind előregyártottak s már csak a beemelésre várnak. Ezek elhelyezése sem függ az időjárástól.

Minden vasbetont azonban előgyártani nem lehet. A helyszínen is kell betonozni. Ugyanígy vagyunk a vakolással is. Nyers, folyékony és plantikus anyagokkal is dolgozni fogunk. Ezeket az anyagokat 30–40 fokos állapotban kell bedolgozni, hogy a befagyásokat elkerüljük.

Erre a célra az épülettömb

Tegnap este megnyílt a Szegedi Állami Nemzeti Színház Kamaraszínháza

Tegnap este nyílt meg a Szegedi Állami Nemzeti Színház Kamaraszínháza a Vásárhelyi-sugarúton lévő Postás-kultúrothozban. A kamaraszínház megnyitását hatalmas érdeklődés kísérte: a Postás-kultúrothoz nagytermét zsúfolásig megtöltötte a közönség. Az előadás előtt Tasnádi Lajos elvtárs, a II. kerületi tanács VB-titkára méltatta a kamaraszínház megnyitását

Attila-utcai meghosszabbításban épülő áthajtórészt minden oldalról körülzártuk.

s így készítettük elő a téli munkára. A gépeket és az adalékanyagokat fedél alá vittük s itt fogjuk az előlegeitelt anyagokat megkeverni gőz és melegvíz felhasználásával. A gépek osillékbe rakják az anyagot, melyet a daru percekben belül eljuttat a megfelelő helyre.

Az adalék anyagokat is védett helyen tároljuk, hogy ezzel gátoljuk a fagyást. Biztosak vagyunk abban, hogy előkészíteli munkánk eredményes lesz. És rövidesen újabb szép és egészséges lakásokat tudunk átadni Szeged dolgozóinak.

Katona József
főművezető

Kioszlották az 1954. évi akadémiai jutalmakat

A Magyar Tudományos Akadémia feloiasó termében csütörtökön délelőtt adták át az 1954. évi akadémiai jutalmakat. Kiemelkedő eredményei elismeréséül számos tudós, tudományos kutató kapott jutalmat, összesen 300 ezer forint

értékben. Ruzsnyák István Kosuth-díjas, a Magyar Tudományos Akadémia elnöke köszöntötte a jutalmazottakat, majd Osztrovski György, az akadémia főtitkára adta át a jutalmakat.